

عنوان مقاله:

بررسی رابطه رشد اخلاقی و اهمالکاری با بی صداقتی تحصیلی نقش واسطه ای خودکارآمدی تحصیلی

محل انتشار:

دومین کنفرانس بین المللی فقه، حقوق، روانشناسی و علوم تربیتی در ایران و جهان اسلام (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسندگان:

حسین برادران - دانشجوی کارشناسی ارشد روانشناسی تربیتی دانشگاه زنجان

مسعود مرادی - عضو هیات علمی گروه روانشناسی دانشگاه زنجان

خلاصه مقاله:

پژوهش حاضر با هدف تعیین رابطه رشد اخلاقی، اهمالکاری با بی صداقتی تحصیلی نقش واسطه ای خودکارآمدی تحصیلی دانش آموزان انجام گرفت روش پژوهش از نوع همبستگی بود و جامعه آماری پژوهش از بین دانش آموزان متوسطه اول که در سال تحصیلی ۱۴۰۰-۱۳۹۹ در شهرستان الوند مشغول به تحصیل بودند، انتخاب شدند و به منظور جمع آوری داده ها از پرسشنامه بی صداقتی تحصیلی مک کابی و تورینتو (۱۹۹۶)، پرسشنامه اهمالکاری سولمون و راث بلوم (۱۹۸۴)، پرسشنامه خودکارآمدی تحصیلی پاتریک، هیکس و رایان (۱۹۹۷) و پرسشنامه رشد اخلاق برای حرفه ای های سودرهمان و همکاران استفاده شد. برای تجزیه و تحلیل داده ها از آزمون های ضریب همبستگی و رگرسیون سلسله مراتبی استفاده شد. یافته های این پژوهش نشان داد که اهمالکاری با بی صداقتی رابطه معناداری ندارد. ولی رشد اخلاقی با بی صداقتی تحصیلی رابطه منفی معنادار دارد. همچنین خودکارآمدی نقش واسطه ای معناداری در رابطه ی رشد اخلاقی و اهمالکاری با بی صداقتی با بی صداقتی تحصیلی داشت.

کلمات کلیدی:

رشد اخلاقی، اهمالکاری تحصیلی، خودکارآمدی تحصیلی، بی صداقتی ، بی صداقتی تحصیلی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1264776>

